

Fattiggården i Vindegade, set fra Klostervej omkring 1912. Tre år senere flyttedes fattiggården til sygehusbygningerne i Albanigade. (Herluf Lykke fot., Møntergården).

fejede Flakhaven, Albanitorv og tilstødende gader rene med lange koste af birkeris. De var iført blå bukser, træsko og stribet bluse.

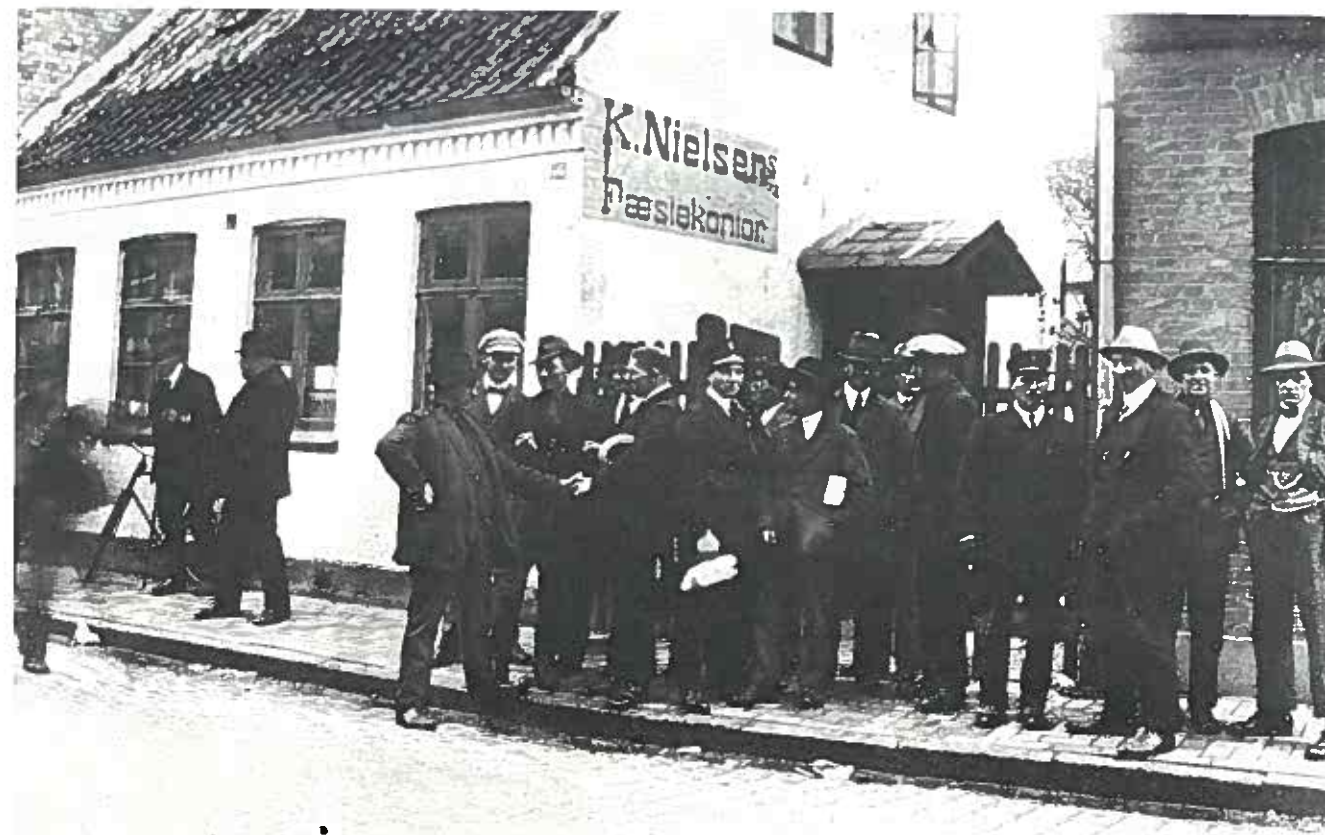
Jeg husker også et andet af tidens sørgelige tegn. Min far havde som dreng tjent en bonde i Åsum, på gården Brunshol. Der var en halvgammel tjenestepige, der var god ved far på forskellig måde, bl.a. med ekstra lækre madder.

Da hun blev en gammel kone, kom hun på fattiggården i Vindegade. *Det var fattiggård!*

Hende besøgte vi til jul. Vi kom først op ad nogle

trappetrin udenfor, så ind i en stor trappegang. Her sad en mand med en guldtræs kasket. Ham gav far en tokrone, og i stedet fik han nogle mønter, ligesom buspoletter.

Så gik vi op ad mange trapper, gennem en dobbelt glasdør og ind i et sallignende lokale – et stort lokale, hvor loftet blev båret af flere firkantede, mægtige søjler. Lokalet var hvidkalket uden billeder eller anden udsmykning på væggene. Langs væggen sad gamle mænd og kvinder stol ved stol, meget tæt; omkring de firkantede søjler stod også

Karle, der søger plads, ud for fæstekontoret i Vindegade 66. Huset her og flere naboejendomme er senere nedrevet, og parkeringspladsen ved Vingården er anlagt i stedet. (Herluf Lykke fot., Møntergården).

stole, og ved en af dem sad den gamle kone, vi skulle besøge. En plads ved søjlerne var en særplads.

Så stod vi op omkring stolen og snakkede, mens vi var der. Når vi så gik, gav far hende de poletter, han havde købt. Så takkede hun så rørende og græd over, at far stadig kom til jul.

For poletterne kunne de gamle så hos opsynet købe skråtobak eller kandissukker.

Der var noget fængselsagtigt over hele sceneriet!

I mine drengeår lå der i Vindegade et såkaldt fæstekontor. Det lå næsten på hjørnet af Vindegade og Klostervej, der hvor nu Vingården har sin parkeringsplads.

...ber, når karle og piger, som skifte plads, var der lange kontoret, i hvis vinduer der splader påmalet »Fæstekontorberusede, så der blev slagsilkaldt.

enhver tjenestepige med